

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петък. Цѣна-та за еднъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шестъ мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомогшествованіа-та трѣба всякога да сж прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѣ, въ групъ или въ пощенскы тимбори (пулове) Турскы, Пѣмскы, Прусскы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, МАЙ 7, 1876.

Брой 19.

ДОСТОВѢРНОСТЪ-ТА НА ЕВАНГЕЛИЯ-ТА.

Въ мнѣхлы-тъ броеве вече изложи-хмы вкратцѣ нѣкои отъ доказателства-та, че Евангелисти-тъ сж были чело-вѣци способни да забѣлжятъ точно и да запишжтъ право онова, което сж видѣли и чули; и още, че тѣ сж были чело-вѣци искрени, истиннолюбиви и благоразположени да опишжтъ истинно тѣкмо онова, което сж видѣли и чули. Въ настоящій-тъ си брой ще изложимъ вкратцѣ нѣкои отъ доказателства-та, че Евангелисти-тъ сж были въ такова по-ложене, щото тѣ сж можали да ся из-вѣстятъ твърдѣ добрѣ за онова, което тѣ сж писали въ Евангелия-та си.

(1) Тѣ не описватъ събитія, които сж ся случили въ едно отдавна прѣми-нѣло врѣме или въ нѣкое далечно мѣ-сто, и за които тѣ да сж ся научили само отъ слухъ или отъ прѣданіе. Два-ма отъ Евангелисти-тъ, именно Марко и Лука, ако и да не сж были сами оче-видци на събитія-та, които сж писали, пакъ пріели свѣдѣнія-та си направо отъ оубзи, които сж были очевидци на тѣхъ. Марко е былъ другаръ на Апо-стола Петра, който былъ очевидецъ на тѣзи събитія, и Марко отъ него можалъ да ся увѣри добрѣ за истинность-тъ имъ; и Лука утвърждава въ само-то на-чало на Евангелие-то си, че той е пріелъ свѣдѣнія-та си отъ оубзи, «ко-нто отъ начало-то сж были очевидци», и че изслѣдованія-та му сж были то-чны и пълны, «като е издирилъ вси-чки-тъ нѣща отъ начало-то». Двама отъ Евангелисти-тъ, обаче, Матей и Иоаннъ, сами сж были очевидци на по-вечето отъ събитія-та, които тѣ сж разказвали. Тѣ сами видѣли и чули о-нова което сж писали.

Понеже двама отъ Евангелисти-тъ сж пріели свѣдѣнія-та си направо отъ оче-видци, и други-тъ двама сж были са-ми очевидци на събитія-та които тѣ сж записали, явно е че тѣ не сж бы-ли излѣгани чрѣзъ лжливны извѣстія или празны слухове, но, напротивъ, тѣ сж ся извѣстили добрѣ за онова, кое-то сж описали.

(2) Великы-тъ събитія, писаны въ Евангелия-та, сж были толкова много-бройны и толкова разнообразны, щото не е было възможно да ся измамятъ Е-вангелисти-тъ за тѣхъ. Тѣ не сж пи-сали само едно събитіе, нито пакъ съ-битія само въ единъ день, или въ е-днъ седмицѣ, или въ единъ мѣсецъ, но многобройны събитія, които сж ся слу-чили въ продълженіе на три години. Невъзможно е было да сж излѣгани Е-вангелисти-тъ за толкова много съ-битія.

(3) Повечето отъ събитія-та, които Евангелисти-тъ разказватъ, сж были

такыва, щото не е было възможно тѣ да сж излѣгани за тѣхъ.

Исусъ Христосъ имъ говорилъ много за могущественны-тъ дѣла, които той е извършилъ, и не е было възможно за такыва чело-вѣци да сж проумѣли ст-вѣмъ злѣ думы-тъ на Христа. Двама поне отъ тѣхъ сж были неговни друга-ри въ продълженіе на три години. Тѣ сж пѣтували съ него и сж го слушали сѣкыдневно. Когато тѣ не сж разумѣ-вали напълно онова, което той гово-рилъ на народъ-тъ публично, той от-послѣ имъ го тѣкувалъ частно. Не е было възможно тѣ да сж были излѣга-ни за онова, което Исусъ дѣйстви-телно е училъ; и ако тѣ сж проумѣли ду-мы-тъ му, то непрѣмѣнно трѣба да сж проумѣли и дѣла-та му, защото ду-мы-тъ му ся отнасяли до дѣла-та му и сж ги изяснявали.

Още чудесны-тъ дѣла, които Еван-гелисти-тъ описватъ, сж были такыва, щото не е было възможно тѣ да ся измамятъ за тѣхъ. Тѣ непрѣмѣнно сж знаели да ли Исусъ само съ думж е отворилъ очи-тъ на слѣпый-тъ и е на-правилъ хромый-тъ да ходи. Нѣкои може да кажятъ че тѣ сж были излѣ-гани че сж видѣли Исуса да ходи по водѣ-тъ, но можахъ ли тѣ да ся из-лѣжатъ когато единъ отъ самы-тъ тѣхъ, по повелѣніе-то на Исуса, отиде по водѣ-тъ и го посрѣщилъ? Невъзможно. Тѣ навѣрно сж знаели да ли хляды души сж ся нахранили съ нѣколко хлѣбове въ пустынь-тъ. Тѣ не сж мо-жали да ся измамятъ за да ли Лазаръ е былъ въ гробъ-тъ и да ли е излѣ-зълъ изъ него по повелѣніе-то на Ис-уса. Не е было възможно да ся из-мамятъ да ли тѣ сами сж ходили, го-ворили съ Исуса слѣдъ въскресеніе-то му. Невъзможно е было щото тѣ да сж излѣгани мисляеще че дѣйстви-телно сж видѣли и чули такыва нѣща, а-ко тѣ никога и никакъ не сж ся слу-чили.

Има, наистинж, такыва силны дока-зательства че Евангелисти-тъ сж были способни и искрени свидѣтели, и още че тѣ сж были въ добро положене да испытатъ и да научатъ добрѣ събитія-та, които тѣ сж разказвали, щото да-же ако и да нѣмахмы други подтвър-дителны доказателства, пакъ трѣбваше да пріемемъ списанія-та имъ за досто-вѣрны исторіи. Има, обаче, такыва по-твърдителны доказателства, които ще изложимъ по-послѣ.

Истинска-та тишина на сърдце-то ся придобыва чрѣзъ противяще-то на страсти-тъ, а не чрѣзъ покоряваніе-то на тѣхъ. Тишина-та и миръ-тъ цвѣ-тятъ тамъ дѣто разумъ-тъ и правда-та владѣжтъ.

АПОСТОЛЬ ПАВЕЛЬ.

(отъ Босюе).

За да проумѣете кой е този пропо-вѣдникъ, назначенъ отъ Провидѣніе-то за да смути чело-вѣческѣ-тъ мѣдрость, послушайте описаніе-то, което съмъ извадилъ отъ него самага въ първо-то му посланіе къ Коринѣяномъ.

Три нѣща спомогатъ обыкновенно да направятъ единъ витія (ораторъ) при-тенъ и успѣшенъ, личность-та на о-ногова който говори; хубавина-та на нѣща-та за които той говори, и про-стыи-тъ начинъ по който той ги из-яснява. Причина-та на това е, че по-четъ-та на витія-та придобыва за него едно благоприятно вниманіе отъ слу-шатели-тъ му, хубавы-тъ му думы у-величаватъ туй вниманіе, и искусство-то му да ги изяснява по единъ уго-денъ начинъ ги правятъ да влизатъ тихо въ сърдце-та имъ; но Ап. Павелъ не е ималъ никое отъ тѣзи прѣиму-щества.

И най-първо, Христіани, ако пытате за възканиж-тъ личность на Ап. Па-вла, той самъ исповѣдва че тя не е была отлична; а ако пытате за състоя-ніе-то му, той е былъ прѣзрѣнъ, и при-нуденъ да печели поминюка си чрѣзъ едно художество. Тѣзи е причина-та, дѣто той казва на Коринѣяны-тъ: «Азъ при васъ бѣхъ немощенъ, въ страхъ и въ голѣмо трепераніе», отдѣто можемъ да заключимъ колко прѣзрѣна е была личность-та му. Христіани, какъвъ про-повѣдникъ за да прѣобърне толкова народы!

Но може-бы ученіе-то му да е бы-ло толкова похвално и толкова хубаво, щото да е правило честь на този че-ловѣкъ, който самъ е былъ толкова прѣзрѣнъ. Не, никакъ. Той казвалъ че не е знаелъ друго освѣн онова, кое-то потърсва, което съблзныва и което ся вижда за безумство и за нелѣпость. Какъ, прочее, е можалъ той да ся на-дѣва че слушатели-тъ му ще бѣдѣтъ убѣдени въ думы-тъ му? Но, великий Павле! ако ученіе-то, което выи про-повѣдвате е толкова странно и толко-ва трудно, потърсете поне учтивы ду-мы, покрыйте съ риторически израже-нія това страшно лице на ваше-то Е-вангелие, и омякчете строгость-тъ му чрѣзъ очарованіе-то на ваше-то кра-споречіе. Да не дава Богъ, отговоря този великъ чело-вѣкъ, да смѣвамъ че-ловѣческѣ-тъ мѣдрость съ мѣдрость-тъ на сынъ-тъ Божій! Воля-та на Го-сподаръ-тъ ми е щото думы-тъ ми да не бѣдѣтъ по-малко грубы отколкото ученіе-то ми ся вижда за недостовѣр-но. Ап. Павелъ отхвърля вси-чки-тъ ис-куства на риторикѣ-тъ. Слова-та му нѣматъ онжзи пріятнѣ сладость и онж-зи умѣреннѣ гладкость, на които ся о-чудуваме въ витіи-тъ; но, напротивъ, тѣ

ся виждатъ негладкы и непослѣдова-телни на оубзи, които не сж прони-клили доста въ тѣхъ. Но, братія мои, нека да не ся срамуваме за това. Сло-ва-та на Апостоль-тъ сж просты, по мысли-тъ му сж вси-чки-тъ божествен-ны. Ако той не знае риторикѣ-тъ, ако той прѣзира философіѣ-тъ, Исусъ Христосъ нему хваща мѣсто за все-чко; и име-то му, което той вынѣгы е ималъ на уста-та си, и тайны-тъ му, за които той говорилъ толкова бо-жественно, сж направили простотѣ-тъ на слова-та му всеислны. Той отива въ образованъ Гръціѣ, майка-та на фи-лософы-тъ и на витіи-тъ, безъ да знае искусство-то на краспорѣчіе-то, и во-прѣки противленіе-то на народъ-тъ, той учредява тамъ повече церкви от-колкото Платонъ е можалъ да придобые ученицы чрѣзъ това краспорѣчіе, кое-то ся мисляло за божественно. Той проповѣдва Исуса въ Аѳинѣ, и най-ученый-тъ отъ сенаторы-тъ и прѣми-нува отъ Ареопагъ-тъ и става ученикъ на този варваринъ. Той распростра-ня още по-много завоеванія-та си: той свая прѣдъ нозѣ-тъ на Спаситель-тъ величіе-то на Римскы-тъ оржжія въ лице-то на единъ проконсулъ, и нака-рва сѣдинцы-тъ въ сѣдилища-та, дѣто го водили да го сѣдятъ, да ся растре-перятъ. Римъ даже чува гласъ-тъ му; и единъ день този владычествовъ градъ ся счита по-почетенъ за едно писмо отъ Павловый-тъ слогъ, отправено на съгражданы-тъ му, отколкото за сла-вы-тъ слова, които той е чулъ отъ свой-тъ витія Цицерона.

И що е причина-та на това, Хри-стіани? Тя е че Ап. Павелъ има срѣд-ства за да убѣди свѣтъ-тъ които Гръ-ція не учила и които Римъ не бѣше ся научилъ. Една свѣрхъ-естественна сила, която въздига онова, което вър-ховни-тъ прѣзиратъ, ся намира въ ве-личественнѣ-тъ простотѣ на думы-тъ му. Въ неговы-тъ чудны посланія ся нами-ра едно таково прѣвъсходство, което убѣдва противъ правила-та на рито-рикѣ-тъ; което не ласкае уши-тъ, но носи удари-тъ си право на сърдце-то. Както една голѣма рѣка, която, като тече по поле-то, задржа още силнѣ-тъ и буйнѣ-тъ си силъ, която тя е придобила отъ горы-тъ, отдѣто води начало-то си; така и небесно-то прѣ-въсходство, което ся съдържа въ писа-нія-та на Ап. Павла, даже въ просто-тѣ-тъ на слогъ-тъ му, запазва вси-чки-тъ си силъ, която то носи отъ небе-то, отъ дѣто произхожда.

Чрѣзъ туй божественно прѣвъсход-ство простота-та на Апостоль-тъ е подчинила вси-чки-тъ нѣща. То е съ-борило кумиры-тъ и възстановило е кръсть-тъ на Исуса, убѣдило е мил-ліоны души да умрѣжтъ за да защитятъ славѣ-тъ му. Наконецъ, въ чудны-тъ

му посланія, то е изяснило толкова голѣмы тайны, щото най-величественнѣтъ мъжѣ, които слѣдъ като сж занимавали дълго врѣме съ свои-тъ си възрѣнія, до дѣто философия-та е можала да достигне, слазить отъ тѣзи суетниж высочинж, за да ся научатъ скромно въ школъ-тъ на Исуса Христа, подъ порядокъ-тъ на Ап. Павла.

«АЗЪ ОТИВАМЪ ПРИ БОГА, БЕЗЪ ДА ГО ЗНАИЖ».

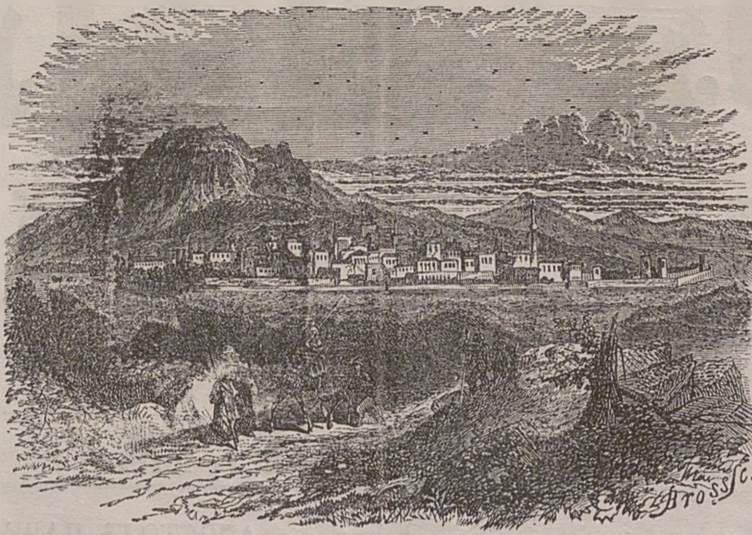
Горни-тъ скърбни думы изрекла една болна жена, която была почти на умирање. Тя была прѣмнижла животъ-тъ си безъ да ся прѣдаде на Бога, но при смъртний-тъ ѝ часъ свѣсть-та ѝ ся събудила и починала да ѝ гризе. Тя усѣщала че не была изпълнила главнѣтъ цѣль на животъ-тъ си, и съ дълбокъ скръбъ извикала: «Азъ отивамъ при Бога безъ да го знаиж и безъ да съмъ му слугувала». Тя добръ разби-рала че скоро щѣла да остави тозъ свѣтъ и да отиде да даде отчетъ прѣди Бога за дѣла-та си, но усѣщала че не была приготвена за това.

Гризение-та на свѣсть-тъ ѝ ставало още по-голѣмо, като си припомяла, че тя бы могла да ся прѣдаде на Бога, ако искала; защото тя не живѣла въ нѣкожъ пустиниж или въ нѣкое идоло-поклонско мѣсто, но въ едно мѣсто дѣто можала да ся научи за Бога и за длѣжности-тъ си къмъ него. Тя, ако искала, могла бы да ся научи и за Спаситель-тъ, и какъ чрѣзъ него въ послѣдній страшенъ часъ да прѣмине смъртнѣтъ рѣкж съ миръ и безопасность, и съ дързость да пѣе: «И даже въ долъ-тъ на смъртнѣтъ сѣпжж ако ходиж, не щж ся уплаши отъ зло; защото ты си съ мене; твой-тъ жезлъ и твоя-та тояга, тѣ мя утѣшаватъ», Псл. 23; 4. Тя обаче бѣше прѣнебрѣ-гнѣла Спасителя си, затова не само че не пѣяла тѣзи утѣшителны думы, но съ отчаяніе и скръбъ пѣщала и думала: «Азъ отивамъ при Бога, безъ да го знаиж!»

Нѣма человекъ, който ще прѣбѣдва тука въ този свѣтъ вѣчно; нѣй всициа, малки и голѣми, богати и сиромаси, ще ся прѣселить отъ него. Както горѣспоме-нѣта-та жена, тѣй и всѣкой другъ, ще не ще, има да прѣмине смъртнѣтъ рѣкж. Нѣкои ще отидѣтъ подиръ години, нѣкои подиръ мѣсяци, а нѣкои да-же подиръ часове и, може бы, минути. Добръ, готови ли сме съ дързость и радость да прѣминежъ онѣзи рѣкж? Какво насърчение и утѣшение ще имамы при смъртний си часъ? Дано всѣкий бѣде мѣдръ и отиде при Исуса Христа за утѣшение и безопасность.

Никога не отлагай за утрѣ онова, което можешъ да извършиши днесъ. Никога не обезпокоювай другого за онова, което ты самъ можешъ да извършиши.

Благополучіе. — Основа-та на домашно-то благополучіе е вѣрваніе-то въ добродѣтель-тъ на женѣ-тъ: оспова-та на гражданско-то благополучіе е повѣренность-та въ честность-тъ на гражданинѣ-тъ, и основа-та на всяко благополучіе, приврѣменно и вѣчно, е ослание-то на благость-тъ Божіѣ.

Нынѣшній Коринѣтъ.

КОРИНОЪ.

Коринѣтъ, нареченъ въ старо врѣме *Ефира*, е былъ столица на Ахайѣ, и положенъ върху провлакъ-тъ, който раздѣля Ионическо-то море отъ Егейско-то. Самый-тъ градъ е былъ малко навѣтрѣ на сушѣ-тъ, но той е ималъ двѣ пристанища, отъ които едно-то е было на западъ, а друго-то на истокъ. Споредъ положеніе-то си той е ималъ голѣмж търговскж и военнж важность; защото освѣнь дѣто источна-та и западна-та търговія ся е стичала въ него, той е былъ още при порты-тъ на Пелопонесъ и на главный-тъ пѣтъ между сѣвернѣтъ и южнѣтъ Гръціѣ. За забранѣ-тъ си, освѣнь градскы-тъ стѣны, той е былъ заобиколенъ отъ единъ редъ скалы, които сж ся издигали 2,000 крака надъ море-то, съ стрѣмны страны, и съ пространство

доволно за единъ градъ на върхъ-тъ имъ. И така Коринѣтъ е станѣлъ единъ отъ най-населены-тъ и най-богаты-тъ градове въ Гръціѣ; но богатства-та му произвели наскоро гордость, тщеславіе, изнеженность и всякакви пороци. Похотливость-та, особенно, не само ся е тѣрпѣла, но ся е считала за святж чрѣзъ кланяніе-то на Венерѣ, и забѣлѣжителный-тъ развратъ на безчисленны-тъ служителькы посвятены на неѣж. Коринѣтъ ся е разсыпалъ отъ Римляны-тъ 146 г. прѣди Р. Х. Той былъ отпослѣ въздигнѣтъ отъ Юлія Цесаря, който го населилъ съ Римляны; но ако и да придобылъ наскоро древно-то си великолѣпіе, той пакъ ся повѣрнѣлъ въ прѣдишнѣтъ си расточительность и развратность. Ап. Павелъ пристигнѣлъ въ Коринѣтъ 52 год. слѣдъ Р. Х., Дѣян. 18; 1, и прѣмнижлъ въ домъ-тъ на Акила и на съпругѣ-тъ му Прискилѣ. Ап. Павелъ ся занималъ заедно съ Акилѣ да правятъ шатѣры. Като ся поддържалъ отъ тѣзи работѣ, той останѣлъ въ Коринѣтъ година и половина и проповѣдвалъ Евангеліе-то отпърво на Еврей-тъ, и отпослѣ по-сполучливо на язычници-тъ. Прѣзъ това врѣме той писалъ посланія-та къ Солуняны-тъ. Два пѣти по-послѣ той посѣтилъ пакъ този градъ, Дѣян. 20; 2. 1 Кор. 16; 3. 2 Кор. 12; 14. 13; 1. Второ-то му посѣщеніе е было кжсо. Прѣзъ трето-то той писалъ посланія-та къ Римляномъ и пр. Аполлосъ го послѣдвалъ въ дѣла-та му въ Коринѣтъ, и Акила и Со-свѣенъ были тоже между първы-тъ му служители, Дѣян. 18; 1. 1 Кор. 1; 1. 16; 19. Мѣстоположеніе-то му сега е нездраво и почти изоставено и съ нѣкои слѣди отъ първо-то му величіе.

УСПѢШНА РАБОТА.

Человѣци-тъ сж слаби и иматъ нуждѣ за помощь отъ вѣнь. Каквото важно прѣдпріятіе да почижъ за себе си или за другы-тъ, тѣ не ще можѣтъ да го докаратъ до съвършенство, ако ся надѣватъ само на свои-тъ си мѣдрость, колкото висока и да е тя, или само на свои-тъ си мишцы, колкото силны и да сж тѣ. Всичкы-тъ силы на человекъ сж ограничены, и не можѣтъ да му бѣдѣтъ вседостаточна подпорка. Наистина, человекы-тъ трѣбва да сж рѣшителни и постоянни въ всѣко право и полезно прѣдпріятіе. Тѣ не бѣва да ся обезсърдчаватъ отъ прѣпятствія-та, които срѣщатъ, колкото силны и многобройны и да сж тѣзи прѣпятствія. Безъ трудъ, пожертвование и постоянство не ся придобыва никакво добро.

При всичко това, обаче, трѣбва да ся помни, че за да може едно какво да е прѣдпріятіе да успѣва добръ, прѣдпріимачи-тъ трѣбва да усѣщатъ слабость-тъ си и зависимость-тъ си отъ върховно-то Сѣщество, и въ всичко да глѣдѣтъ къмъ Него за помощь и рѣководительство. Когато една работа ся начува безъ Бога, то не ся знае какъвъ ще бѣде край-тъ ѝ, но когато прѣдпріимачи-тъ търсятъ Божіѣ-тъ помощь и въ всичко ся надѣватъ на него, тогава дѣло-то ако е по волиж-тъ Божіѣ не може да не успѣе. Азъ вѣрвамъ, казалъ В. Франклинъ въ едно народно събраніе у Филадельфіѣ, че безъ Божіѣ-тъ помощь не може да успѣе никое прѣдпріятіе. «Ако Господъ не съгради домъ-тъ, напраздно ся трудятъ зидари-тъ: ако Господъ не упазни градъ-тъ, напраздно бди стражъ-тъ». Псл. 127; 1.

Правствено-то състояніе на свѣтъ-тъ завьси отъ три нѣща — истиннѣтъ, правдѣ-тъ и миръ-тъ.

Мръсотія-та е болѣсть, а чистота-та е здравіе.

Итнина-та е най-кжсый-тъ и най-близкий-тъ пѣтъ къмъ благополучіе-то.

Единъ способенъ человекъ показва духъ-тъ си съ кроткы думы и съ рѣшителны дѣйствія; той нито е распаленъ, што пакъ страховѣлъ.

Пріятелство-то олекчавѣ всяко злополучіе, но непризнательность-та прѣсушава источникъ-тъ на всякж добринѣ.

СВИДѢТЕЛЬСТВА-ТА НА НѢКОИ ВЕЛИЧЕЛОВѣЦЫ ЗА ВАЖНОСТЬ-ТЖ Н. СВАТЖ НЕДѢЛЖ.

Ако свята Недѣля да не ся е па-ла като день за почивкж прѣзъ ми-лы-тъ три вѣка, азъ нѣмамъ ни н-малко съмнѣніе че днесъ нѣй (Анг-чани) щѣхмы да сме по-бѣденъ и н-малко образованъ народъ отъ колк-смы. — *Лордъ Макалп*, Англійскый сторикъ.

Нѣма никоя религія безъ нѣкой в-богослуженіе, и никое богослуже-което да нѣма день за почивкж. *Контъ Монталембертъ*, единъ Фр-цускы писатель и държавенъ мъжъ. Колкото по-вѣрно съмъ изпълняв-длѣжности-тъ си на Господній-тъ де-толкова по-честитъ и по-успѣшенъ си былъ въ работы-тъ си прѣзъ седми-тъ. — *Скръ Маттей Хенлѣ*, единъ с-най-отличны-тъ сѣдін въ Англиѣ.

Дѣто хора-та развалятъ святж Н-дѣлж, тамъ прѣобладава развратность. *Блэкстонъ*, единъ знаменитъ закон-вѣдецъ.

Св. Недѣля е отъ голѣмж важность к-гражданско остановленіе, безъ да г-гледана на притязанія-та ѝ че тя е бож-ственно учреждение. — *Адамъ Смитъ*, съчинитель-тъ на прочутѣ-тъ кни *Богатства на Народы-тъ*.

Св. Недѣля е день, въ който да-вършатъ духовны смѣткы, и една с-рѣозна смѣтка въ всякой седемъ дни-най-добро-то приготвование за вел-кий сѣденъ день. *Лордъ Камсъ*.

«Усѣщамъ като че Богъ, чрѣзъ н-значение-то на св. Недѣлж, е да-петдесетъ пролѣты въ години-тъ». *Колриджъ*.

Когато нѣкой попытѣтъ Р-тъ А-сисъ, прочутый естествоиспытатель, к-кво му ся виждало за най-забѣлѣж-телно когато първо посѣтилъ Съед-Държавы, той отговорилъ: пазеніе-т-и посвященіе-то на Господній день.

НАРОДНИ ДѢЛГОВЕ.

Прѣди двѣ години ся направи ед-приблизително прѣсмѣтваніе на наро-дны-тъ дѣлгове въ свѣта. Споредъ то-ва прѣсмѣтаніе дѣлгъ-тъ на всички-т-народы тогава е былъ около 4,200,000,000 лиры Англійскы. Прѣзъ послѣднѣтъ двѣ години, обаче, той доста ся увеличилъ. Новы-тъ и стары-тъ дѣр-жавы ся надпрѣварятъ еднѣ другѣ да заематъ пары отъ Европейскы-т-банкеры; даже и Кытай е почижъ л-прави народенъ дѣлгъ. Слѣдующы-т-числа показватъ приблизително дѣлго-ве-тъ на по-главны-тъ държавы прѣзъ години-тъ 1875. Числа-та в-деспо показватъ колко повече е сега-шнѣтъ дѣлгъ отъ прѣди двѣ годишнѣ.

	1875	увелчєніе за 2 год.
Франція	900,000,000	лиры 152,000,000
Англія	780,000,000	»
Съед. Държавы	440,000,000	»
Италія	390,000,000	» 30,000,000
Испанія	375,000,000	» 114,000,000
Австрія	350,000,000	»
Русія	340,000,000	»
Германія	200,000,000	»
Турція	135,000,000	» 11,000,000
Индія	130,000,000	» 22,000,000
	4,040,000,000	»
Увелчєніе на всички-тъ дѣлгове		329,000,000

Отъ това слѣдва че тѣзи десетъ дѣр-жавы сж дѣлжны повече отъ 4,000,000,000 л. и на този огромнѣтъ дѣлгъ ся приложили по 8 на стотѣхъ въ ми-нѣли-тъ двѣ години.

Кити—тѣ десетъ по—гольмы дългове
А то слѣдва: Бразилія 82,000,000
мадїя 80,000,000 л.; Египетъ
0,000 л.; Португалія; 69,000,
; Мексико 63,000,000 л.; По—
я—та въ Австралиѣ 46,000,000
еру 37,000,000 л.; Белгія 35,000,
; Унгарія 32,000,000 л.; Кана—
,000,000 л. — всичко 550,000,
л. И така дългъ—тѣ на двадесетъ—
п—гольмы държавы на свѣта е о—
1,590,000,000 ан. лиры. Ако при—
тѣ на това голѣмо количество о—
60,000,000 лиры, които сж дъл—
тѣ на по—малкы—тѣ държавы, вси—
дългъ на свѣтъ—тѣ ся въскачва
750,000,000 ан. лиры!

адемія—та на Науку—тѣ въ Виѣнѣ
внимава съ единъ въпросъ интере—
за цѣль Европѣ. Академія—та ка—
че чрѣзъ наблюдѣнія продължава—
връзъ нѣколко години ся изнавърва,
ода—та на Дунава и на други го—
рѣкы ся намалява, а особно слѣдъ
притяжатели—тѣ на недвижими и
починали да сѣкжтъ горы—тѣ. И
книери—тѣ въ Австриѣ ся занима—
съ този прѣдмѣтъ, и сж опрѣдѣ—
еднѣ комисіи за да събира свѣ—
я върхъ него. Споредъ мнѣніе—то
комисіи—тѣ въпросъ—тѣ е доста ва—
тѣ, и тя прѣпорѣчва да ся употре—
вѣ нѣкои срѣдства за спиране на
то. Споредъ Revue des Paux et
ets, главна—та причина за опасно—
намаляваніе на воды—тѣ е истрѣбва—
то на горы—тѣ.

Въобщо ся приима сега, че сѣченіе—
на горы—тѣ намалява дѣждове—тѣ,
ато е тѣй тѣ трѣбва да не ся ис—
бватъ. Хора—та иматъ нуждѣ отъ
вета, и ще сѣкжтъ горѣ—тѣ, но ка—
къ сѣкжтъ отъ единъ странѣ, отъ
уж трѣбва да пазятъ да расте нова.
ва ще доставя горѣ и на идущы—тѣ
коленія, и ще прѣдпазва да не ста—
тъ сушы.

**ИНДИЙСКА—ТА КНИЖНИНА
НА ИНДИѢ.**

Учебна—та дѣятелность въ Индиѣ
же да ся разбере и отъ книги—тѣ,
ито ся издаватъ тамъ.

Отъ 1868 до 1871 тамъ сж ся пе—
тали 4,580 разны книги и брошуры.
ного отъ тѣзи книги сж были учили—
ни учебници, повечето прѣведени отъ
индийскы на туземны—тѣ языцы. Отъ
брош отъ тѣзи учебници сж ся пече—
вали по 100,000 тѣла наведнѣждъ. Нѣ—
оп отъ книги—тѣ говорятъ върхъ за—
повѣдѣніе, други върхъ лѣкарство,
философія, или стихотворство, но по—
вечето отъ тѣхъ сж религіозны, и го—
врятъ или за Христіанство—то, или за
Мохамеданство—то, или за Брахман—
ство—то или за нѣкой другъ видъ Ин—
дийско идолопоклонство.

Това голѣмо число книги, печатано
тѣ толкова кратко врѣме и върху тол—
кова много разны прѣдмѣты, показва
гольмѣ учебнѣ дѣятелность въ еднѣ зе—
мѣ, дѣто не прѣди много години на—
однѣ стоежъ въ голѣмѣ простотѣ и
наспалость.

Както масторѣ—тѣ трѣбва да запла—
ца напълно на служѣ—тѣ си, тѣй и слу—
га—та трѣбва да употреблява врѣме—то
си напълно въ служѣ—тѣ на масторѣ—
тѣ си.

**ВЪДЯНИЕ СТРАУСЫ (КАМИЛСКИ
ПТИЧЕТА).**

Вѣдѣніе страусы за пера—та имъ е
починало да става едно важно занятіе въ
Алжиріѣ и въ Мисъ на Добрѣ Наде—
ждѣ. За тѣхъ ся изисква да има ши—
роко мѣсто, сгодна пѣща, вода, и по—
крывъ за въ бурно врѣме. Главна—та
храна на малкы—тѣ птичета е трифилъ—
тѣ и други нѣжны туземны трѣвы. Ста—
ры—тѣ птичета ся хранятъ отъ листь—
та на дървета—та и отъ растенія—та.
Тѣ ся хранятъ още и съ царевичѣ
(мисирѣ). Едно здраво седмично пти—
че струва 10 т. л.; тримѣсечно — 15
т. л.; шестмѣсечно или по—старо 30 л.

Пера—та на всяко птиче ся оцѣня—
ватъ за около 7 т. л. Тѣ ся скубятъ,
когато птичета—та станжтъ една—годи—
шны. Страусъ—тѣ снося отъ 18 до 25
яйца въ едно отъ четыры—тѣ врѣмена
на годишѣ—тѣ. И мъжко—то и женско—
но лѣжатъ върху яйца—та на редѣ.
Казва ся че когато едно гнѣздо ся ис—
пѣлни съ яйца, стары—тѣ птичета из—
важдатъ едно или двѣ отъ тѣхъ и ги
пазятъ за хранѣ за пилета—та, когато
ся излупятъ. Пиле—то на страусъ—тѣ е
колкото една кокошка, и почнува да
пасе щомъ ся излупи. Малкы—тѣ пти—
чета въобще сж кроткы и лесно ся у—
правляватъ, но щомъ пораснѣтъ, тѣ
ставжтъ завистливы и ся бѣжтъ поме—
жду си. За това стары—тѣ ся държжтъ
отдѣлно въ заградены мѣста.

Когато пера—та ся оскубятъ, тѣ ся
нареждатъ споредъ качество—то имъ и
краскѣ—тѣ имъ. Най—хубавы—тѣ пера
ся продаватъ отъ 110 до 137 т. лиры
ока—тѣ. Качество—то на пера—та отъ
опитомены—тѣ и отъ дивы—тѣ страусы
сж еднаквы.

**КАКЪ ДА СЯ ГЛЕДАТЪ МАЛКЫ
ДѢЦА.**

Слѣдующы—тѣ правила за гледаніе
малкы дѣца сж ся приготвили минжло—
то лѣто отъ еднѣ лѣкарскѣ комисіи,
избранѣ отъ Лѣкарско—то Дружество
въ Филадельфіѣ у Америкѣ.

1. Когато врѣме—то е топло, дѣте—
то трѣбва да ся кѣпе веднѣждъ на день
съ хладнѣ водѣ. Ако то е слабо, трѣ—
бва въ хладнѣ—тѣ водѣ да ся сипва
малко оцетъ. Когато врѣме—то е сту—
дено, дѣте—то трѣбва да ся кѣпе въ
топлѣ стаѣ, дѣто то не ще ся излага
на студъ. Здравіе—то на дѣте—то мно—
го зависи отъ чистотѣ—тѣ му.

2. Дѣте—то никакъ не трѣбва да ся
стяга. Дрѣхы—тѣ му трѣбва да сж тол—
кова разслабены, щото никакъ да го
не стискатъ, и ако е възможно, тѣ да
ся промѣняватъ всѣкой вечеръ; при
това тѣ трѣбва всѣкога да ся държжтъ
чисты и сухы.

3. Дѣте—то трѣбва да спи въ отдѣл—
но лѣгло. То трѣбва още отъ малко да
ся учи да спи редовно на опрѣдѣлены
часове. Ако дѣте—то плаче и не спи
то е или гладно, или болно; но не
быва да му ся дава лѣкъ безъ да ся
свѣтѣва съ нѣкой искусенъ лѣкаръ. То
не быва да ся умирява съ шекеръ или
другы подобны нѣща, защото тѣ при—
чиняватъ диарріѣ (дрискъ) и други
слабости.

4. Дѣте—то трѣбва да ся държи кол—
кото е възможно на чистѣ въздухъ, и
особенно сутринъ и вечеръ то трѣбва
да ся износя внѣ отъ къщѣ—тѣ за
малко врѣме. Голѣма топлина е вреди—

телна за малко—то дѣте. Когато то
страда отъ горѣщинѣ, трѣбва да му
дава да пие студенѣ водѣ.

5. Цѣла—та къща, а особенно стая—
та въ коѣто дѣте—то повече—то жи—
вѣе, трѣбва да ся държи чиста.

6. *Майчино—то мѣтко е сама—та
прилима и най—полезна храна за мал—
ко—то дѣте.* Ако майка—та има довол—
но мѣтко и дѣте—то вирѣе отъ него,
никаква друга храна не трѣбва да му
ся дава, особенно въ топлы врѣмена.
Ако майка—та нѣма доволно мѣтко, тя
трѣбва да му дава и кравшко или ко—
зіе мѣтко. Дѣте—то трѣбва да ся хра—
ни (кърми) веднѣждъ прѣзъ всѣкой два
или три часа денемъ, а ношемъ до кол—
кото ся може по—рѣдко. То трѣбва всѣ—
кога да ся отмахнува отъ нѣжѣ—тѣ
щомъ заспи. Майка—та трѣбва да ся
прѣдпазва да не кърми дѣте—то си ко—
гато е много уморена, топла или
разпалена.

7. Ако, по злощастіе, дѣте—то трѣ—
бва да ся храни само на рѣжѣ, т. е.
ако майка му нѣма мѣтко, то най—до—
брѣ е да му ся дава козіе мѣтко, или,
ако то не ся намѣрва, кравшко. Мно—
го вредително е за малкы дѣца, осо—
бенно лѣтно врѣме, да имъ ся дава
друга храна освѣнъ мѣтко.

8. Мѣтко—то, което ся дава на дѣ—
те—то, трѣбва да ся направи малко
сладко като ся туря въ него бѣла и чи—
ста захаръ. Ако мѣтко—то е чисто, въ
него може да ся сипва по една четвър—
та часть топлѣ водѣ. Въ топло врѣме
то трѣбва да ся дава на дѣте—то мал—
ко студено. То трѣбва всѣкога да е
прѣсно. Съсѣди—тѣ, въ които мѣтко—то
ся държи, трѣбва да ся мѣжжтъ все съ
срѣжъ водѣ прѣди да ся сипва то въ
тѣхъ. Мѣтко—то трѣбва да ся сварѣ
щомъ ся издои и да ся турѣ въ най—
студено—то мѣсто у къщѣ—тѣ.

9. Шнше—то съ което ся дава на
дѣте—то да суче, трѣбва всѣкога да ся
държи чисто; защото другояче мѣтко—
то ся вкыснува и дѣте—то страда отъ
него.

10. Дѣте—то не быва да ся отбива
прѣди или прѣзъ топло врѣме, нпто
прѣди да е прѣминжло второ—то си лѣ—
то. Ако доеніе—то вреди здравіе—то на
майкѣ—тѣ, тя пакъ не трѣбва да отби—
ва дѣте—то си, но отчасти да го дон
и отчасти да го храни споредъ както
ся каза по—горѣ. Колкото малко и да
е майчино—то мѣтко, ако то попясва на
дѣте—то, майка—та трѣбва постоянно
да го подоява; то може често да из—
бави животъ—тѣ на дѣте—то, когато
нищо друго не може да му помогне.
Когато дѣте—то стане на шесть мѣсе—
цы, майка—та може да му дава ве—
днѣждъ или дваждъ на день мѣтко съ
малко сухъ (баятъ) хлѣбъ; но въ та—
къвъ случай хлѣбъ—тѣ трѣбва да ся
дробѣ много надребно. Когато е отъ
8 мѣсецы до еднѣ годишѣ дѣте—то мо—
же да ся храни по веднѣждъ на день
съ прѣсны и малко варены яйца, или
съ чорбѣ отъ говеждо или овче мѣсо,
въ коѣто да ся надробява малко сухъ
хлѣбъ. Когато дѣте—то прѣмине еднѣ
годишѣ, тогава може да му ся дава и
по—твърда пища, но и тогава главна—
та му храна трѣбва да е мѣтко.

Хубость—та, остроуміе—то, благо—
діе—то, здравіе—то, заслуга—та въ слу—
жѣ, любовь—та, пріятельство—то и бла—
годѣяніе—то сж изложены често на за—
вистъ и на клеветѣ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

БЕРЛИНСКА—ТА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Берлинскы—тѣ дописникъ на Лондонскы
Таймс отъ 20 минжлаго пише слѣдующе—
то относительно до конференціѣ—тѣ на три—
тѣ Силы, коѣто засѣдава сега въ Берлинѣ:

Важность—та на тѣзи конференціѣ е я—
вна отъ голѣмо—то число на отличны лица,
копото ще зематъ участіе въ пейѣ. За Рус—
скы—тѣ Царѣ ся казва че ще бѣде при—
друженъ отъ много лица отъ Русско—то ди—
пломатическо тѣло, между които, освѣнъ
князь Горчаковъ, ще бѣде Баронъ Юмши и
Херъ Фонъ Хамбургеръ. Контѣ Андраши ще
ся придружи отъ свѣтъници и секретари,
а пакъ Прусско—то Правительство ся готви
да приеме и да почете высокы—тѣ си гости
по еднѣ благопріетоснѣ начинѣ.

Руссія най—напрѣдъ прѣдложи конфе—
рэнціѣ—тѣ, и тя ще бѣде прѣводителка—та
й. Тя, слѣдъ като даде възможность на
Сербіѣ и на Черногорѣ да смутаватъ без—
опасно Турціѣ, с на мнѣніе че врѣме—то
е дошло да довърши хитрѣ—тѣ си полити—
кѣ. Понеже на Сербіѣ и на Черногорѣ ся
е позволило да испрачатъ хора—та си от—
вѣдъ границы—тѣ си и да нападатъ Турці—
тѣ, и понеже на Турци—тѣ не е позволено
да влѣзватъ въ Черногорѣ и въ Сербіѣ,
то работы—тѣ сж достигнѣли до такова по—
ложеніе, щото Турско—то Правительство мо—
же да бѣде расположено да направи устѣп—
кы—тѣ, които му ся искатъ. Руссія, като у—
твърдява че Турци—тѣ сж были постоянно
поразены отъ възстаннцы—тѣ, ще прѣпорѣ—
чи да ся пріематъ прѣдлагаемы—тѣ отъ тѣхъ
устѣпки. Споредъ тѣзи программѣ една—та
третя часть отъ всичкѣ—тѣ обработенѣ зем—
мѣ въ възстаннѣ—тѣ области ся иска за
Христіаны—тѣ, съврѣшено—то само—упра—
вленіе на общины—тѣ имъ безъ никакво на—
мѣсваніе на Турскѣ—тѣ полиціи, и опрѣ—
дленіе—то на еднѣ Христіанскы управѣ—
тель надъ тѣзи области.

Ако е наистинѣ този планъ—тѣ на Рус—
сіѣ, то явно е че тя иска да учреди дру—
гѣ подвластнѣ области.

Това не ся съгласува никакъ съ минжлѣ—
тѣ политикѣ на Австриѣ. Контѣ Андраши
въ денѣж—тѣ си до Англійско—то Прани—
тельство, кѣмъ край—тѣ на минжлѣ—тѣ годи—
нѣ, объявилъ че прѣдложенны—тѣ отъ него
прѣобразованія сж най—гольмы—тѣ, които
може да ся устѣпятъ на възстаннцы—тѣ,
и че ако тѣ ся отхвърлятъ отъ тѣхъ, нищо
друго не остава освѣнъ да ся принудятъ
на подчиненіе. Въ онова врѣме Руссія не
възрази на тѣзи ясны обявленія на съюз—
ника си, ако и да има причины за върваніе
че даже тогава тя е слѣдвала еднѣ разли—
чнѣ политикѣ.

Настоящы—тѣ въпросъ е, да ли Австрія
ще ся задоволи да ся оттегли отъ първѣ—
тѣ си программѣ, да пріеме политикѣ—тѣ
на Руссіѣ, и да образува другѣ Сербіѣ въ
близосѣдство съ свои—тѣ си Южно—Славян—
скы области. Ако мнѣнія—та на добрѣ увѣ—
домены лица сж правы, контѣ Андраши се—
га былъ расположенъ да ся съгласи съ Рус—
сіѣ. Истина е че той же ся старае да из—
мѣни Русскы—тѣ прѣдложенія толкова, кол—
кото да не бѣжджтъ вредителны на положе—
ніе—то на Маджары—тѣ въ Кроациѣ и по
границы—тѣ, но въ сжщо—то врѣме той ще
пріеме начала—та на Русскѣ—тѣ политикѣ.
Руссія, за да осмѣществи надѣжды—тѣ си, е
расположена да позволи едно съединсно
занеманіе на Боснѣ и на Херцеговинѣ отъ
Австрийскы и Турскы войскы, които да съ—
дѣйствуватъ въ въвежданіе—то на прѣобра—
зованія—та.

Австрийскы—тѣ войскы въ Далмаціѣ и въ
Кроациѣ продължаватъ да ся умножаватъ тол—
кова бържѣ, щото Виенско—то Правительство
е запрѣтило да ся даватъ подробны свѣдѣ—
нія за тѣхъ по телеграфъ—тѣ.

Единъ телеграмъ отъ Берлинъ отъ 29 ми—
нажлаго казва: «Контѣ Андраши, Австрий—
скы—тѣ главенъ Министрѣ, ся пріе днесъ
отъ Германскы—тѣ Императорѣ, и отпослѣ
имъ еднѣ дългѣ ауденціѣ съ Русскы—тѣ
Императорѣ, коѣто пристигнѣ днесъ. Тѣзи
вечеръ първа—та конференціѣ стана между
Германскы—тѣ, Австрийскы—тѣ и Русскы—
тѣ главны Министры, князь Бисмаркѣ, контѣ
Андраши и князь Горчаковъ». Другъ теле—
грамъ отъ 30 минжлаго казва: «Вчера, при
пріеманіе—то на контѣ Андраши, Русскы—

Другъ по-послѣднѣ Берлинскѣ депешѣ извѣсти чѣ князь Бисмаркъ, въ едно свиданіи съ послѣднѣмъ вѣдомъ съ княземъ Германскѣмъ императоромъ, казалъ чѣ има добровольность въ улаженіи на мирѣ-тѣ.

Единъ телеграмъ отъ 1-ий того казва чѣ стѣлаіе-то между три-тѣ сѣверны държавы е отъ най-искренни-тѣ и отъ най-свѣршенни-тѣ, и чѣ никога не сѣ прѣставали отъ да желаютъ да извършиятъ примиреніе-то на Турекы-тѣ възстанили области.

Всичкы-тѣ слухове относительно до едно военно намѣваніе нѣмать никакъ основъ. Вагладове-тѣ на Силы-тѣ ще сѣ образувать въ единъ меморъ, който князь Горчаковъ ще прѣдстави, прѣвъ прѣме-то на конференціи-тѣ, на прѣставители-тѣ на другы-тѣ Силы, за да ги направи да сѣ съединятъ съ общъ-тѣ политика на три-тѣ империи.

Газетъ *Кололь* като говори за мемораръ-тѣ на князь Горчакова, който ще сѣ прѣдстави на одобреніе-то на Силы-тѣ, казва чѣ той прѣдлага едно прѣмирие за да тури въ дѣйствиѣ прѣобразованіа-та издадени отъ Высока-тѣ Портѣ.

Единъ телеграмъ отъ Берлинъ казва чѣ Рускый-тѣ царъ трѣгналъ на 2-ий того за Емъ. Въ сѣщый-тѣ день Князь Горчаковъ щѣлъ да замине за Петербургъ и Контъ Андранъ за Виенъ.

Другъ Берлинскы телеграмъ отъ 3-ий того казва чѣ Франція и Италия прѣсли мемораръ-тѣ на Князь Горчакова относительно за Источны-тѣ работы.

Споредъ *Фаръ дѣо Босфоръ* новыи-тѣ Турекы посланикъ въ Берлинъ, Едхемъ паша, подобно съ дадени-тѣ му наставленія, не щѣлъ да противостои никакъ на прѣдложенія-та на три-тѣ империи за побързо-то примиреніе на Херцеговинѣ. Прѣди всичко, обаче, той щѣлъ да поиска на право што Сербія и Чернагора да прѣстанатъ отъ да подпомагатъ възстаницы-тѣ.

Споредъ сѣщый-тѣ вѣстникъ една отъ гаранци-тѣ, който сѣ изисквала отъ Силы-тѣ за изпълненіе-то на прѣобразованіа-та, щѣла да бѣде опрѣдѣленіе-то въ Босна на единъ валия Христіанитъ, който да има повѣренность-тѣ на Европейскы-тѣ Държавы.

НОВО-ТО МИНИСТЕРСТВО.

Минялыи-тѣ Петъкъ слѣдъ пладѣ Мехмедъ Руши Паша (мютерджикъ) сѣ опрѣдѣли за Великъ Везиръ, вмѣсто Махмудъ Паша; Хайруллахъ Ефенди за Шейхъ-юл-Исламъ, вмѣсто Хасанъ Фехми Ефенди; Хюсеинъ Авни Паша, бывшій Великъ Везиръ и Сераскеринъ, и въ послѣднѣо врьме Брусенскый Валия, за Сераскеринъ, вмѣсто Абдулъ Керимъ Паша. Послѣдныи-тѣ сѣ наименовалъ Сердаръ-Екремъ (главенъ командантъ на войскѣ-тѣ).

Слѣдующыи-тѣ е царскый-тѣ хатъ, който опрѣдѣля Мехмедъ Руши Паша за Великъ Везиръ:

Славныи ми Везиру,
Най-горьцо-то ми желаніе е да водимъ по единъ редовенъ начинъ работы-тѣ на държавѣ-тѣ ми. Служба-та на Велико-то ми Везирство е срѣдоточіе-то на работы-тѣ на държавѣ-тѣ ми, и понеже е нужно да повѣримъ тѣзи высока служба въ способны рѣцѣ, ный, прѣдъ видъ на доказанъ-тѣ ви способность, повѣрявамъ ѣмъ вамъ. Единичка-та ми мысль е да обезпечемъ благосостояніе-то на подданницы-тѣ си отъ всичкы-тѣ классовѣ, и да запазимъ спокойствіе-то на държавѣ-тѣ ми. Увѣрени въ вашъ-тѣ вѣрность и прѣданность, ный ми заповѣдамы, съгласно съ Министры-тѣ ми, да земете дѣйствителны мѣрки за да извършите тѣзи цѣль, и да отмахисте, колкото е възможно по-скоро, обстоятелства-та, който сѣ смутили общый-тѣ миръ въ нѣкои части на държавѣ-тѣ ми.

Важна-та служба на Шейхъ-юл-Исламъ-тѣ сѣ повѣри на Хайруллахъ Ефенди поради качества-та му и добродѣтели-тѣ му. Важна-та служба на Сераскеринъ-тѣ сѣ повѣри на Хюсеинъ Авни Паша, поради особенны-тѣ му познанія и качества.

Въ слѣдствіе на горѣ-спомянуты-тѣ об-

17-ий Губерн-юл-Ахърѣ, 4293 (29 Апр. 1876)

СОФТЫ-ТѢ ВЪ СТОЛИЦѢ-ТѢ.

Минялыи-тѣ петъкъ слѣдъ пладѣ когато новыи-тѣ Везиръ сѣ очакваше да отиде на Портѣ-тѣ за да сѣ прочете царско-то ираде, което го опрѣдѣли на Везирекѣ-тѣ службѣ, едно голѣмо множество софты бѣхъ сѣ стекли къмъ това мѣсто. Търговци-тѣ по чаршии-тѣ като незнахъ цѣль-тѣ на това извъредно множество софты по улицы-тѣ, испозатвори хъ джени-тѣ си. Отпослѣ обаче стана явно чѣ софты-тѣ не сѣ имали никакво лошо намѣреніе противъ Христіаны-тѣ. Прѣди нѣколко дня тѣ имали 2-3 събранія въ единъ отъ джаміи-тѣ, въ които изразили незадоволствіе-то си отъ управленіе-то на държавны-тѣ работы на Махмудъ паша и отъ бывшій-тѣ Шейхъ-юл-Исламъ, и рѣшили да поискатъ промѣненіе-то имъ съ едно прошеніе до Н. В. Султана-тѣ. Това тѣ направи хъ, и просба-та имъ сѣ послуша. Събраніе-то имъ прочее около Портѣ-тѣ минялыи-тѣ петъкъ не е имало другъ цѣль, освѣтъ да поздравятъ новыи-тѣ Везиръ и новыи-тѣ Шейхъ-юл-Исламъ.

А. Хералдъ като говори за този прѣдмѣтъ, казва чѣ това приключеніе е една важно эпоха за въ Турскѣ-тѣ исторіи.

Стамбулъ отъ понедѣльникъ казва чѣ софты-тѣ искали прѣди всичко една конституціи и единъ прѣдставителъ съвѣтъ. Споредъ този вѣстникъ тѣ рѣшили да испратятъ по единъ депутати до Гръцкѣ-тѣ и Арменскѣ-тѣ патриаршии за да имъ извѣстятъ чѣ тѣ не само нѣмать никаквы лошы намѣренія противъ Христіаны-тѣ, но чѣ тѣ искатъ и тѣхно-то съдѣйствіе въ прѣдложенія-та, който имали да направятъ на Н. В. Султана-тѣ.

СМУЩЕНІЯ ВЪ БЪЛГАРІИ.

Вѣстникъ *Едирне* обнародва единъ телеграмъ отъ миняла-тѣ седмица отъ Хафузъ паша, който ный скратявамы тука:

Азъ пристигнахъ тука рано тѣзи сутрина отъ станъ-тѣ при Айвалѣ, и испытѣтъ на затворены-тѣ лица трая до пладѣ. Прочутый-тѣ проходъ Копрано на пѣтя за Стрѣльчѣ сѣ зане отъ войскы-тѣ. Слѣдъ пладѣ и други важны мѣста сѣ занехъ. Ный отидохмы на село-то Изденили, което бѣше заобиколено отъ възстаницы-тѣ прѣвъ 4 дни. Състояніе-то на Мусулманы-тѣ при пристиганіе-то ни не може да сѣ опише. Мажы и жены плачяхъ отъ радость и сѣ моляхъ за Н. Величество. Всичкы-тѣ жены бѣхъ прибѣгли въ дървенѣ-тѣ джаміи, и мажы-тѣ имъ ги пазяхъ съ оржіе отъ вѣтрѣ. Нѣколко войници сѣ събрахъ въ село-то, и ный сѣ въряхмы при захожданіе-то на слънце-то въ Айвалѣ. Утрѣ рано сѣ отивамы за Стрѣльчѣ. Възстаницы-тѣ, обаче, като сѣ научили за това, побѣгли 4 часа на далечъ. На войскы-тѣ имъ е жално чѣ не срѣчатъ противленіе отъ неприятель-тѣ. Никаква опасность нѣма за Филибе и за Татаръ-Пазарджикъ. Прѣвъ день-тѣ хваняхмы единъ шпионни, отъ когото научихмы важны свѣдѣнія. Възстаницы-тѣ ако и да сѣ нанесли голѣмы загубы на Турскыи-тѣ села и на Христіанскы-тѣ, който оставатъ вѣрны, войска сѣ прати на всичкы-тѣ заплашителны мѣста.

Казва сѣ чѣ въ Татаръ-Пазарджикъ-то окръжіе подъ управленіе-то на Хафузъ паша и на Адиль паша имало около 18,000 души редовна войска и баши-бозуци.

На 28 минялаго едно доста силно сби ваніе станахо въ окръжіе-тѣ на Сарамбей между войскѣ-тѣ и възстаницы-тѣ. Послѣдныи-тѣ ако и да бѣли по-много на число, принудены бѣли да побѣгнатъ въ Бѣловскый-тѣ балканы.

Колжриалъ *Адерне* отъ вторникъ дава едно описаніе на обѣщаніе-то и на оражія-та, който носавы възстаницы. Желѣзница-та между Татаръ-Пазарджикъ и Бѣловскый-тѣ балканы бѣше

на 28 минялаго едно обѣщаніе станахо въ окръжіе-тѣ на Стрѣльчѣ, въ което войска-тѣ дважько 5 души отъ възстаницы-тѣ, отъ които единъ-тѣ бѣше като подпавитари, и имало въ себе си 177 т. а. На 29 и на 30 минялаго станахо нѣколко биткы при Панагюрище, въ което сѣбѣствіе-то сѣ сѣ извѣстало на Портѣ-тѣ отъ Адиль паша, което ный скратявамы тука:

Войска-тѣ сѣ събрахъ въ Стрѣльчѣ за да отидатъ противъ възстаницы-тѣ въ Панагюрище. По висока-тѣ мѣста около това село, тѣ откряхъ една четъ възстаницы на пустиѣ и ги разбихъ. Слѣдъ два часа вършеніе, войскѣ-та, като сѣ раздѣли на 3 отдѣленія, влѣзе въ село-то и нападихъ възстаницы-тѣ, който бѣхъ сѣ събрали тамъ. Борба-та трая единъ часъ и половина. Единъ войскаръ и 5 баши-бозуци бѣли убиты, а пакъ възстаницы-тѣ изгубили 300 души, като сѣ сѣ бомбардирани къщя-та при отказваніе-то имъ да излазятъ отъ тѣхъ и да сѣ прѣдадѣтъ. Седемнадесетъ Мусулманы въ село-то сѣ сѣ освободили отъ войскы-тѣ. Въ депешѣ-тѣ си отъ 1-ий того, паша-та излага чѣ 2,000 отъ жители-тѣ въ Панагюрище сѣ сѣ подчинили. Спокойствіе-то, обаче, като не было свѣршено установено, той останѣлъ тамъ за нѣколко дня, и прати хъ извѣстіе на другы-тѣ възстаническы села да сѣ подчинятъ, като ги заплашавал чѣ ще отиде противъ тѣхъ ако сѣ откажатъ.

Отъ Едрене извѣстятъ чѣ жители-тѣ въ този градъ сѣ боели отъ голѣмо-то число взоржени волницы, който сѣ намирили тамо. Около 100 души Турцы конницы, който принадлежели на добры фамилии, и който сѣ взоржили на свос иждивеніе, трѣгали отъ тамъ на 29 минялаго за мѣсто-то на възстаніе-то, по на слѣдующыи-тѣ день тѣ бѣли повыкани да сѣ вържатъ въ Едрене за да укрѣпятъ караулы-тѣ.

Въ Пондѣльникъ 3 табура войска сѣ сѣ испратили отъ тука за въ Българіи. Въ Вторникъ още единъ табуръ и двѣ отдѣленія конницѣ сѣ сѣ испратили за тамъ. Абдулъ Керимъ Паша, новыи-тѣ Сердаръ Екремъ, придруженъ отъ Шекетъ Паша замѣнѣтъ Свѣдѣ за Едрене и Филибе.

НАИ-ПОСЛѢДНИ-ТѢ НОВИНЫ ОТЪ БЪЛГАРІИ.

Едирненскый-тѣ дописникъ на *Ком. адвертайзъръ* дава слѣдующи-тѣ подробности върху поражение-то на Българы-тѣ въ Панагюрище, и върху занеманіе-то на това мѣсто отъ войскы-тѣ:

Турекъ-то населеніе въ Едрене сѣ намира въ голѣмъ радость откато сѣ извѣсти за побѣдѣ-тѣ надъ Българы-тѣ въ Панагюрище. Минялыи-тѣ петъкъ вечерѣ-тѣ 2 табура редовна войска и около 5,000 баши-бозуци сѣ нѣколко топове пристигнали въ окръжіе-тѣ на това село. Рашидъ паша, началникъ-тѣ на войскѣ-тѣ, като видѣлъ чѣ измежду възстаницы-тѣ имало доста жены, старцы и дѣца, испратилъ 5 души до тѣхъ да сѣ вържатъ мирно на села-та си, или да извадятъ изъ помежду си онѣзи който не могатъ да сѣ бѣжатъ. Възстаницы-тѣ обаче, пушляли върху войскары-тѣ и ги убили. Паша-та тогава заповѣдалъ на войскы-тѣ да ги нападѣтъ и да хвърлятъ върху тѣхъ сѣ топове. Слѣдъ единъ късѣ борбѣ, възстаницы-тѣ бѣли разбиты и имали голѣмъ загубѣ. Число-то на убиты-тѣ и на ранены-тѣ отъ Турскѣ странѣ было незначително.

Миняла-та седмица единъ священникъ отъ Татаръ-Пазарджикъ-то окръжіе сѣ докаралъ възавъ тука и сѣ турилъ въ затворъ на заплѣ-то. Той сѣ обвинявалъ чѣ проповѣдвалъ явно възстаніе въ това окръжіе и распрѣсвалъ възстаническы прокламаци, който имали на число-то си по единъ червенъ кръсть.

Басиретъ извѣстятъ чѣ единъ възстаническы комитетъ, състоящъ отъ 4 Българы, 2 Сърбы и 3 Черногорци сѣ открывъ въ Едрене.

Слѣдъ-тѣ вѣстѣ отъ вчера казва чѣ въ Татаръ-Пазарджикъ сѣ открывъ и другъ възстаническы комитетъ, отъ членовы-тѣ на който до

30-45 души сѣ сѣ докаралъ въ затворъ на заплѣ-то.

Споредъ сѣщый-тѣ вѣстникъ тѣ на Наоидискый-тѣ Метрополитанъ въ авторѣ до звѣстатъ чѣ сѣ отъ въ този комитетъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ

Посланицы-тѣ на 6-тѣ великия то сѣ подписали Парижкый-тѣ прѣдъ видъ на настояще-то работы-тѣ тука въ столицѣ-тѣ на държавѣ-тѣ, рѣшили сѣ да извѣстятъ всякой день слѣдъ извѣстятъ, увѣдомяватъ единъ другы, сѣ съгласяватъ за мѣрки-тѣ, да сѣ зематъ.

Миняла-та седмица единъ Англичаяка придруженъ отъ Германскы профессоръ като послѣдныи-тѣ, едно Турче валия, искалъ да го похристіенчи. Множество Турцы ги заградилы и да ги заплашаватъ, но нѣколко заптигъ то сѣ намѣрили тамъ въ това врьме, вили ги отъ рѣцѣ-тѣ на множество завели въ Министерството-то на пошты-тѣ сѣдѣли тамъ до вечерѣ-тѣ и послѣ сѣ завели на Английско-то посолство, дружены отъ нѣколко заптигъ.

Г. Петровичъ, прѣдсѣдатель-тѣ на горскый-тѣ сенатъ, заминѣлъ на 27 лаго отъ Кагаро за Виенъ съ оо миссіи.

Прѣди нѣколко дня мѣстни-тѣ вѣстѣ бѣхъ обнародвали чѣ Мидхатъ паша прѣдѣлил валия въ Брусѣ вмѣсто Хюсеинъ паша. *Ла-Турки* отъ понедѣльникъ зва чѣ това опрѣдѣленіе не е станѣло ціално на В. Портѣ, и слѣдов. то не стинно.

Техничъ бей, вверивъ на Султана, минялъ миняла-та седмица за Едрене, цѣль да сѣ научи добрѣ за работы-тѣ на Българіи, и да отпрати единъ докладъ на Н. Величество. Казва сѣ чѣ сѣ завържѣлъ вече отъ тамъ.]

А. Хералдъ сѣ спрѣ за неопрѣдѣлен врьме въ Недѣльѣ по причинъ на сѣчленъ, въ който той критикува строгъ веденіе-то и политика-тѣ на Генералъ гнатіева, Русскый-тѣ посланикъ.

Военный-тѣ Русскы вапоръ *Соколъ*, стигнахъ тука въ недѣльѣ отъ Черно-то ре и хвърли котвъ прѣдъ Топхане-то. Има 8 топа и 200 души. Сѣщо и Гръцкыи-тѣ вапоръ *Саламанля*, който ще бѣде расположеніе-то на Гръцкый-тѣ послѣдъ е пристигнахъ тука. Той има 2 топа и души.

Три голѣмы бронени корабы, подъ управленіе-то на подадмиралъ-тѣ Съръ Джей. Држмондъ, пристигнали въ Измиръ, отъ щѣли да дойдѣтъ въ заливѣ-тѣ Босфоръ отъ Чанакъ-кале. Тамъ тѣ щѣли да оидѣтъ въ постоянно съобщеніе съ Царѣ.

Споредъ *Басиретъ* около 56 души, сѣ то земали участіе въ убиваніе-то на Сулы-тѣ въ Солунѣ сѣ сѣ турили въ творѣ. Отъ тѣхъ 6 души сѣ сѣ намѣрени виноваты и сѣ сѣ обѣсили въ Вторникъ.

Въ Босфорѣ-тѣ сѣ пристигнахъ единъ Австрійскы воененъ корабъ и единъ Френскы.

Единъ телеграмъ отъ Берлинъ отъ 3-того казва чѣ 5 бронены корабы и единъ малъкъ воененъ корабъ идяли за Солунѣ.

Издава сѣ отъ Американско-то Евогелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ печатницѣ-тѣ на Д. АРАМИАНЪ Агоцианъ-ханъ № 12.